

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (The Stock Exchange of Thailand : SET) จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2517 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดให้มีแหล่งกลางสำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์ เพื่อเป็นการส่งเสริมการออมและระดมเงินทุนภายในประเทศ และในวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2518 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ชื่อภาษาอังกฤษในขณะนั้นคือ Securities Exchange of Thailand) ได้เปิดทำการซื้อขายอย่างเป็นทางการ หลังจากนั้นในวันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2534 จึงได้เปลี่ยนชื่อภาษาอังกฤษเป็น “The Stock Exchange of Thailand (SET)” ต่อมามีการประกาศใช้พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจึงดำเนินงานอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 กำหนดให้การดำเนินงานของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อยู่ภายใต้การดูแลของคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ก.ล.ต.) โดยได้กำหนดอำนาจหน้าที่ให้คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นผู้กำกับนโยบายและควบคุมการดำเนินงานของตลาดหลักทรัพย์ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2548: 45)

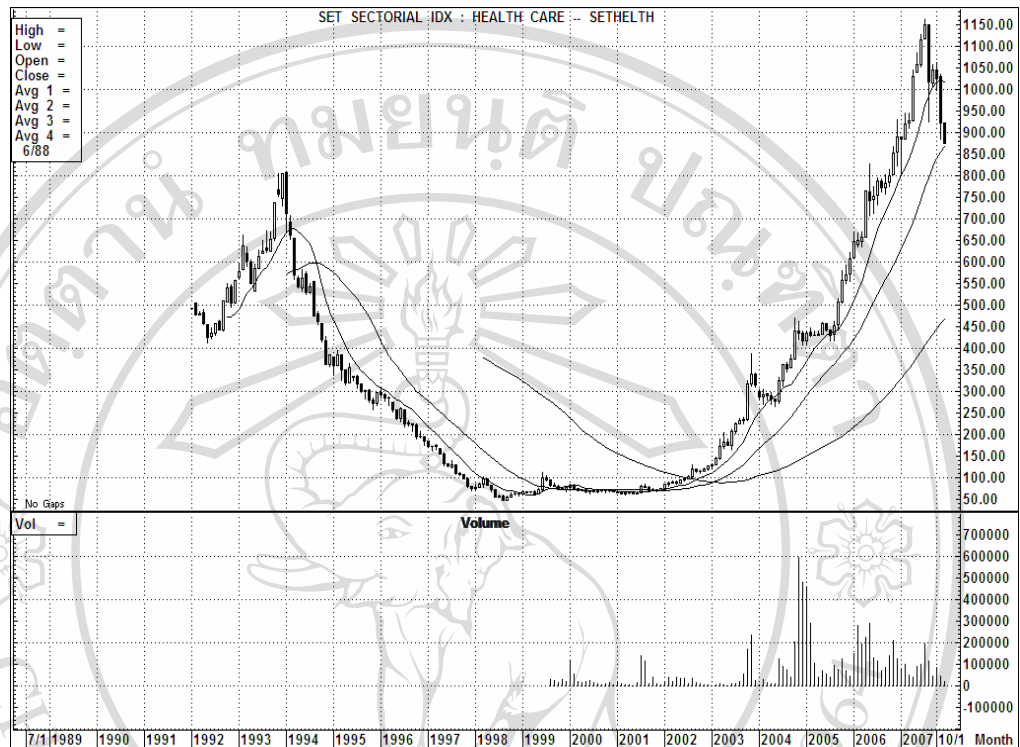
ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นสถาบันการเงินที่มีความสำคัญในตลาดทุนและตลาดการเงินไทย ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการซื้อขายหลักทรัพย์ และเป็นกลไกหรือตัวกลางในการระดมเงินออมหรือเงินทุนส่วนเกินจากภาคครัวเรือนและจัดสรรเงินทุนสู่ภาคการผลิตที่ต้องการเงินทุน ทำให้การออมและการลงทุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงเป็นการสนับสนุนการพัฒนาธุรกิจและระบบเศรษฐกิจโดยตรง ทั้งนี้การลงทุนใหม่ ๆ หรือการขยายกิจการต่าง ๆ จะมีผลโดยตรงต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ทั้งในด้านการผลิต การจ้างงาน และการค้าระหว่างประเทศซึ่งจะส่งผลต่อการขยายตัว หรือการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม นอกจากนี้ตลาดหลักทรัพย์ยังเป็นศูนย์กลางในการซื้อขายและแลกเปลี่ยนหลักทรัพย์จดทะเบียนประเภทต่าง ๆ ให้เป็นไปโดยสะดวก เช่น หุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ หุ้นกู้ ใบสำคัญแสดงสิทธิฯ และหน่วยลงทุน เป็นต้น ผู้ลงทุนสามารถเปลี่ยนหลักทรัพย์จดทะเบียนเป็นเงินสดได้ภายในเวลาที่ต้องการ และราคาที่เหมาะสมตามการทำงานของกลไกราคา เนื่องจากเป็นแหล่งระดมเงินทุนที่สำคัญเป็นตลาดรอง (Secondary market) ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการซื้อขายหลักทรัพย์ที่ผ่านการซื้อขายในตลาดแรก

(Primary market) มาแล้ว ซึ่งเป็นกลไกการทำงานที่สนับสนุนตลาดแรกในการเสริมสภาพคล่องให้ มีการซื้อขายหลักทรัพย์ได้ง่ายขึ้น ซึ่งธุรกิจที่จะเข้ามาทำการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ได้นั้นต้องมีการจดทะเบียนขึ้นเป็นบริษัทมหาชนก่อน จึงถือได้ว่าตลาดหลักทรัพย์มีความสำคัญเป็นองค์กรที่ช่วยส่งเสริมการลงทุนระยะยาว รวมทั้งยังเป็นแหล่งระดมเงินทุนของบริษัทจดทะเบียนในการนำไปลงทุนขยายธุรกิจหรือปรับโครงสร้างทางการเงินให้เหมาะสม ทำให้ตลาดหลักทรัพย์มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ และเป็นเครื่องมือสนับสนุนความเจริญหรือความถดถอยของประเทศได้เป็นอย่างดีอีกด้วย

ดังนั้นการลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุน จึงเป็นการซื้อสินทรัพย์ในรูปของหลักทรัพย์ จึงมีลักษณะเป็นการลงทุนทางอ้อม ผู้มีเงินออมจะนำเงินออมไปลงทุนโดยการซื้อหลักทรัพย์ ซึ่งจะได้รับผลตอบแทนในรูปของเงินปันผลหรือดอกเบี้ย ซึ่งแล้วแต่ประเภทของหลักทรัพย์ที่เลือกลงทุน และผู้ลงทุนจะได้รับผลตอบแทนในอีกรูปแบบหนึ่ง คือ กำไรจากการขายหลักทรัพย์ (Capital gain) หรือขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์ (Capital loss)

โดยในปัจจุบันตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้มีการจัดกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ ตามประเภทของอุตสาหกรรมที่เรียกว่า กลุ่มอุตสาหกรรม (industry group) ขึ้นมา เพื่อเป็นการจัดรวมหมวดอุตสาหกรรมที่มีลักษณะธุรกิจที่สอดคล้องกันมาอยู่ด้วยกัน ซึ่งการจัดกลุ่มอุตสาหกรรมของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ สะท้อนให้เห็นถึงภาพรวมของอุตสาหกรรมหลักที่เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศด้วย ในปัจจุบันนี้ตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้จัดกลุ่มอุตสาหกรรมกลุ่มอุตสาหกรรมออก (industry group) เป็น 8 กลุ่มใหญ่ ได้แก่ เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร สินค้าอุปโภค บริโภค ธุรกิจการเงิน วัสดุก่อสร้างและสินค้าอุตสาหกรรม อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ทริพยากร การบริการ และเทคโนโลยี และได้รวมหมวดธุรกิจต่าง ๆ ที่มีลักษณะธุรกิจ (sector) ต่าง ๆ ที่มีลักษณะธุรกิจที่สอดคล้องกันมาอยู่ในอุตสาหกรรมเดียวกัน แบ่งเป็นหมวดธุรกิจ 27 หมวด ได้แก่ ธุรกิจการเกษตร วิชาการ พลังงาน พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ การแพทย์ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นต้น

รูปที่ 1.1 การเคลื่อนไหวของราคาและปริมาณของหลักทรัพย์รายเดือนในหมวดธุรกิจการแพทย์



ที่มา : Reuters (2008)

หลักทรัพย์กลุ่มการแพทย์เป็นหมวดธุรกิจหนึ่งที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการประกอบไปด้วย 13 หลักทรัพย์ คือ บริษัทโรงพยาบาลเอกชล จำกัด (มหาชน) AHC, บริษัทกรุงเทพดุสิตเวชการ จำกัด (มหาชน) BGH, บริษัทโรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ จำกัด (มหาชน) BH, บริษัทโรงพยาบาลกรุงธน จำกัด (มหาชน) KDH, บริษัท บางกอก เซน ฮอสปิเทล จำกัด (มหาชน) KH, บริษัทเชียงใหม่ธุรกิจการแพทย์ จำกัด (มหาชน) LNH, บริษัทโรงพยาบาลมหาชัย จำกัด (มหาชน) M-CHAI, บริษัทพัฒนาการแพทย์ จำกัด (มหาชน) NEW, บริษัทโรงพยาบาลนนทเวช จำกัด (มหาชน) NTV, บริษัทโรงพยาบาลรามคำแหง จำกัด (มหาชน) RAM, บริษัทศศิครินทร์ จำกัด (มหาชน) SKR, บริษัทสมิติเวช จำกัด (มหาชน) SVH และบริษัทโรงพยาบาลวิภาวดี จำกัด (มหาชน) VIBHA

หลักทรัพย์ในหมวดธุรกิจการแพทย์มีส่วนแบ่งทางตลาด (Market Capitalization) ประมาณ 1.5% ของส่วนแบ่งตลาด และมีมูลค่าการซื้อขายเป็นอันดับที่ 5 ในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ซึ่งมี 3 หลักทรัพย์ที่นำมาใช้ในการคำนวณดัชนีเซท 100 (สำหรับการคำนวณค่าดัชนีระหว่างวันที่ 1 มกราคม 2551 ถึง วันที่ 30 มิถุนายน 2551) คือ หลักทรัพย์บริษัท กรุงเทพดุสิตเวชการ จำกัด

(มหาชน) BGH, บริษัทโรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ จำกัด (มหาชน) BH และบริษัท บางกอก เซน ฮอสปิทอล จำกัด (มหาชน) KH เป็นหลักทรัพย์ที่มีมูลค่าตลาดสูงและการซื้อขายมีสภาพคล่องสูงอย่างสม่ำเสมอ

จากการสรุปฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานรายอุตสาหกรรม ประจำปี 2550 โดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า บริษัทในหมวดธุรกิจการแพทย์มีกำไรจากการประกอบการทั้ง 13 บริษัท มีกำไรสุทธิ 4,471 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 495 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 12.45 จากปี 2549 และมียอดขายเพิ่มขึ้นร้อยละ 13 ในปี 2550

ในช่วงที่เศรษฐกิจชะลอตัว ธุรกิจการแพทย์เป็นธุรกิจที่ได้รับผลกระทบค่อนข้างน้อย เนื่องจากเป็นธุรกิจการให้บริการทางด้านสุขภาพ จึงไม่ผันผวนตามภาวะเศรษฐกิจ ประกอบกับอัตราการขยายตัวของลูกค้าต่างชาติเข้ามาใช้บริการของในโรงพยาบาลของไทยเพิ่มมากขึ้นหรือไม่ต่ำกว่า 100,000 รายต่อปี ซึ่งเป็นผลจากนโยบาย "Medical Hub of Asia" หรือศูนย์กลางการดูแลสุขภาพแห่งเอเชีย ที่รัฐบาลพยายามสนับสนุนให้ไทยก้าวขึ้นเป็นหนึ่งในภูมิภาคแห่งนี้ จึงส่งผลให้ธุรกิจในกลุ่มการแพทย์มีอัตราการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง แต่เท่าที่ผ่านมานักลงทุนส่วนมากให้ความสนใจในหลักทรัพย์กลุ่มนี้ค่อนข้างน้อย ทำให้มองว่าไม่มีสภาพคล่อง แต่ถ้ามองไปในหลักทรัพย์บางหลักทรัพย์ เช่น บริษัทโรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ จำกัด (มหาชน) BH จะเห็นว่านักลงทุนต่างประเทศ และนักลงทุนสถาบันมีความสนใจอย่างมาก ดังนั้น ในภาวะที่ตลาดหุ้นค่อนข้างซบเซาและมีความเสี่ยงมาก หมวดธุรกิจการแพทย์จึงเป็นกลุ่มหลักทรัพย์ที่น่าลงทุน เนื่องจากมีปัจจัยพื้นฐานที่แข็งแกร่ง สถานะทางการเงินที่มั่นคง และมีแนวโน้มการเติบโตที่ดีอย่างต่อเนื่อง

การศึกษาครั้งนี้จึงต้องการทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างราคาและปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์หมวดธุรกิจการแพทย์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยวิธีโคอินทิเกรชัน เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการลงทุนในหมวดธุรกิจการแพทย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย รวมถึงต้องการศึกษาถึงขนาดและทิศทาง การเปลี่ยนแปลงของราคาและปริมาณหลักทรัพย์ ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ที่มีความสนใจศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างราคาและปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์รวมถึงนักลงทุนที่สนใจหลักทรัพย์ในหมวดธุรกิจการแพทย์อย่างมาก

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างราคาและปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ในกลุ่มการแพทย์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยวิธีโคอินทิเกรชัน (Cointegration)

2. เพื่อศึกษาทิศทางความสัมพันธ์ในลักษณะความเป็นเหตุเป็นผลระหว่างราคาและปริมาณหลักทรัพย์ (Granger Causality Test) ในกลุ่มการแพทย์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.3 ขอบเขตการศึกษา

การวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างราคาและปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์หมวดธุรกิจการแพทย์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยวิธีโคอินทิเกรชัน โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งจะใช้ข้อมูลรายเดือนของราคาปิดหลักทรัพย์และปริมาณหลักทรัพย์ที่ทำการซื้อขายในหมวดธุรกิจการแพทย์ จำนวน 6 หลักทรัพย์ ซึ่งเป็นหลักทรัพย์ที่มีการเคลื่อนไหว 6 อันดับแรกในหมวดธุรกิจการแพทย์ เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2547 (เนื่องจาก บริษัท บางกอก เซน ฮอสปิทอล จำกัด (มหาชน) เข้าทำการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นครั้งแรก) ถึงเดือนเมษายน 2551 รวมทั้งสิ้น 42 เดือน โดยหลักทรัพย์ที่ทำการศึกษา ดังนี้

1. BGH บริษัท กรุงเทพดุสิตเวชการ จำกัด (มหาชน)
BANGKOK DUSIT MEDICAL SERVICES PUBLIC COMPANY LIMITED
2. KH บริษัท บางกอก เซน ฮอสปิทอล จำกัด (มหาชน)
BANGKOK CHAIN HOSPITAL PUBLIC COMPANY LIMITED
3. BH บริษัท โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ จำกัด (มหาชน)
BUMRUNGRAD HOSPITAL PUBLIC COMPANY LIMITED
4. SKR บริษัท ศิริรินทร์ จำกัด (มหาชน)
SIKARIN PUBLIC COMPANY LIMITED
5. VIBHA บริษัท โรงพยาบาลวิภาวดี จำกัด (มหาชน)
VIBHAVADI MEDICAL CENTER PUBLIC COMPANY LIMITED
6. NTV บริษัท โรงพยาบาลนนทเวช จำกัด (มหาชน)
NONTHAVEJ HOSPITAL PUBLIC COMPANY LIMITED

1.4 แหล่งที่มาของข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา คือ ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) รายเดือนของหลักทรัพย์ 6 หลักทรัพย์ ในหมวดธุรกิจการแพทย์ ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลจากศูนย์การเงินและการลงทุน (Financial Investment Center : FIC) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. เพื่อทราบถึงขนาดและทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างราคาและปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ ตลอดจนการปรับตัวในระยะสั้นและระยะยาวของหลักทรัพย์ในหมวดธุรกิจการแพทย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
2. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการลงทุนในหลักทรัพย์หมวดธุรกิจการแพทย์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
3. เพื่อให้นักศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการศึกษาเพิ่มเติมในอนาคต

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

ตลาดหลักทรัพย์ (Stock Exchange of Thailand : SET) หมายถึง ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตลาดทุน (capital market) หมายถึง ตลาดที่มีการซื้อขายตราสารทางการเงินที่มีอายุมากกว่า 1 ปีขึ้นไป เช่น หุ้นสามัญ หุ้นกู้ พันธบัตรประเภทต่าง ๆ เพื่อนำเงินทุนที่ได้รับมาใช้ในการลงทุนในโครงการต่าง ๆ ของผู้ออกตราสารในระยะยาว โดยอาจมีการแบ่งตลาดทุนออกเป็นตลาดแรกและตลาดรอง

1) ตลาดแรก (primary market) คือ สินทรัพย์ที่ซื้อขายในตลาดแรกเป็นสินทรัพย์ที่กิจการออกขึ้นมาใหม่ เพื่อเป็นการระดมเงินทุนส่วนเกินมายังผู้ต้องการเงินทุนโดยตรงในตลาดการเงิน การซื้อสินทรัพย์ทางการเงินของผู้ลงทุนจะทำให้เงินทุนไหลจากผู้ลงทุนที่มีเงินทุนส่วนเกินไปยังกิจการผู้ออกสินทรัพย์ทางการเงินดังกล่าว ทำให้กิจการมีเงินทุนเพียงพอต่อความต้องการนำไปใช้ลงทุนในโครงการที่ได้วางแผนเอาไว้ กระบวนการนี้อาจเกิดขึ้นได้ 2 รูปแบบ คือ การออกตราสารเพื่อเสนอขายแก่ประชาชนทั่วไป หรือ Public Offering (PO) และการออกตราสารเพื่อเสนอขายแก่ผู้ลงทุนรายใดรายหนึ่ง หรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเป็นการเฉพาะเจาะจง เช่น สถาบันการเงิน กองทุน หรือผู้ลงทุนต่างประเทศ เรียกว่า Private Placement (PP)

2) ตลาดรอง (secondary market) คือ ตลาดที่ถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อให้ผู้ที่ครอบครองสินทรัพย์นำสินทรัพย์ทางการเงินที่ซื้อมาจากตลาดแรกมาทำการซื้อขายแลกเปลี่ยนให้แก่ผู้อื่น โดยการซื้อ

ขายเปลี่ยนมือในตลาดรองอาจกระทำขึ้นเนื่องจากการซื้อขายเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการเงินทุนในช่วงเวลานั้น หรือเป็นการซื้อขายเพื่อทำกำไร ทั้งนี้การซื้อขายในตลาดรองนั้น กระแสเงินทุนที่เกิดขึ้นไม่ได้มีการเคลื่อนย้ายเข้าสู่ธุรกิจผู้ออกตราสารเหมือนในตลาดแรก ซึ่งสามารถแบ่งตลาดรองออกตามลักษณะการจัดตั้งหรือประเภทตราสารที่ทำการซื้อขายในตลาดรองได้เป็น ตลาดรองที่มีการจัดตั้งอย่างเป็นทางการ เช่น ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (the Stock Exchange of Thailand – SET) ตลาดหลักทรัพย์เอ็มเอไอ (Market for Alternative Investment : MAI) และตลาดรองที่มีการซื้อขายอย่างไม่เป็นทางการ (ซึ่งคำว่าไม่เป็นทางการ หรือไม่นั้นอาจพิจารณาในด้านของระบบทำการซื้อขายและความเป็นมาตรฐาน) และหากแบ่งตามประเภทของตราสารที่ซื้อขายอยู่ในตลาดสามารถแบ่งได้เป็น ตลาดตราสารทุน หรือตลาดตราสารหนี้ เป็นต้น

ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET Index) หมายถึง ดัชนีราคาหลักทรัพย์ที่ทางตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นผู้จัดทำขึ้น เพื่อแสดงถึงความเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ที่ทำการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยเป็นการเปรียบเทียบมูลค่าตลาดรวมวันปัจจุบัน (ราคาตลาด*จำนวนหลักทรัพย์ที่จดทะเบียน ณ วันปัจจุบัน) กับมูลค่าตลาดรวมวันฐาน คือ วันที่ 30 เมษายน 2518 ซึ่งเป็นวันที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดให้มีการซื้อขายหลักทรัพย์ และจะมีการปรับฐานในกรณีที่มีหลักทรัพย์ใหม่เข้าตลาด หรือมีการเพิกถอนหลักทรัพย์ออกจากตลาด หรือบริษัทหลักทรัพย์การเพิ่มทุน ลดทุน หรือควรวรรณกิจการกับบริษัทนอกตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

วิธีการคำนวณดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET Index) ดังนี้

$$SET = \frac{\text{มูลค่าตลาดรวม ณ วันปัจจุบัน}}{\text{มูลค่าตลาดรวม ณ วันฐาน}} \times 100$$

โดยที่มูลค่าตลาดรวม หมายถึง ผลรวมของผลคูณ ระหว่างราคาซื้อ-ขายกับจำนวนหุ้นสามัญทั้งหมดของแต่ละบริษัททั้งหมดในตลาด

ดัชนีเซท 100 (SET 100 Index) หมายถึง ดัชนีราคาหุ้นที่ตลาดหลักทรัพย์จัดทำขึ้น เพื่อใช้แสดงระดับและความเคลื่อนไหวของราคาหุ้นสามัญ 100 ตัว ที่มีมูลค่าตลาดสูงและการซื้อขายมีสภาพคล่องสูงอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งการพิจารณาคัดเลือกหลักทรัพย์จะทำทุก 6 เดือน ในช่วงเดือนมิถุนายน (สำหรับรายชื่อครั้งหลังของปี) และเดือนธันวาคม (สำหรับรายชื่อในครั้งแรกของปี) สูตรและวิธีการคำนวณเช่นเดียวกับการคำนวณ SET Index

$$\text{ดัชนีเซท 100} = \frac{\text{มูลค่าตลาดรวมของหุ้นสามัญ 100 หลักทรัพย์ ณ วันปัจจุบัน}}{\text{มูลค่าตลาดรวมของหุ้นสามัญ 100 หลักทรัพย์ ณ วันฐาน}} \times 100$$

ดัชนีกลุ่มอุตสาหกรรม (Industry group index) หมายถึง ดัชนีกลุ่ม คำนวณจากราคาหุ้นสามัญของแต่ละกลุ่มธุรกิจที่ตลาดหลักทรัพย์จัดแบ่งเป็นหมวดธุรกิจ (sector) ซึ่งตั้งแต่ 1 มกราคม 2547 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้จัดกลุ่มอุตสาหกรรม (industry group) ระบบใหม่ครอบคลุมหมวดย่อย ๆ เพื่อให้โครงสร้างกลุ่มอุตสาหกรรมมีความกระชับและชัดเจนมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ตลาดหลักทรัพย์ฯ เริ่มคำนวณดัชนีของแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม (industry group index) ตั้งแต่ 1 มกราคม 2547 แต่ในขณะเดียวกันตลาดหลักทรัพย์ฯ ยังคงคำนวณดัชนีของแต่ละหมวดธุรกิจ (sectoral index) อยู่ต่อไป โดยวิธีการคำนวณเหมือนกับการคำนวณดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์นั่นเอง

ปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ (Volume) หมายถึง มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์กลุ่มการแพทย์ที่ทำการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (หน่วย : บาท)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved